

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Br

(Hely)

1918 VII. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

11918

Személy

Helyszám

Tantalusz kinjai falun.

*

Jó, egészséges, falusi színünk van, de nyugodt lélekkel mondhatjuk, hogy ennél egyebünk sincs nekünk, falulakóknak.

Mert megverte ám az uristen ezeket a falukat, amelyek itt Budapest lábában húzódnak meg. Nem faluk ezek voltaképpen, hanem a főváros apró, szerteheverő részei, amiknek falujelleget ad a por, a kulturátlanság, a rendezetlenség, az utcák girbe-gurbasága, a kávéházhiány, a szunyogbőség, a hivatalos hirdetések dobszáva és a kanásztülok bugása. Egyébként tökéletesen pestiek vagyunk, akik naponta a fővárosba szaladgálunk enni, inni, dolgozni és nagyon jó néven vennénk, ha akadna olyan budai ismerősünk, aki meghívna bennünket

egy kis jó levegőre, egy falat harapnivalóra és egy korty italra.

Csak hengegünk azzal, hogy mi falusiak vagyunk, mi nyaralunk, mi nagyszerűen élünk, mi pompásan érezzük magunkat, mert falun lakunk, hiszen tulajdonképpen mi többet koplakunk, mint a pestiek, nyomoruságosabban lakunk és naponta órákig tartó utazásokkal győztörjük ványadt testünket, hogy a műhelyünk-től 10–20 kilométerrel arrább tölthessük rövid éjszakánkat, amely kutyaugatással kezdődik és kakaskukorékolással végződik.

Más az a falu, aminek semmi köze a főváros-hoz vagy más nagyobb városhoz. Ott kerülközik nyugalom, meg élelem is. A falunak csu-folt külvárost kifosztja az anyaváros tökéletesen.

Tejről ne is álmodozzál. Este, ha hazafelé baktatsz, tehéncsordába ütközöl, hajnalban, ha a vasúthoz igyekezel, tehéncsordát kell kerül-

getned, de hogy neked egy pohár tejecske is jutna ezekből az állatokból, ha egyszer nem sétál köztük a saját fejős jószágállományod, barátom, olyan nincs a sifonérba! A tej, beszívárogo Pest gyomrába vagy eltűnik a tehén-tartó atyafiság bendőjében és lelki szemeid előtt meg-megjelennek reggelenként azok a pesti kávéházak, ahol nyugodtan szüresölgetik a tejes kávé azokat a boldog halandókat, akiknek van eszük és nem nyaralnak, nem falusiaskodnak, nem kerülgetik séta-utjukon a tehéntrágyát és nem kell szaladniuk a bika elől.

Tojásra éhezel?... Hm, hiszen vannak itt tyukok is, csirkék is, az igaz. Csakhogy egyik sem a tied. Besétálnak a szobádba, fölszállnak a fejedre, lekukorékolják az új kalapodat, kiveszik a szádból a salátádat, de csak a gazdájuknak tojnak ezek a szemtelen jószágok. Térdig lekoptathatod a lábodat, amíg egy-két tojást koronájával összekoldulsz. A tojásért ígérned kell cukrot, dohányt, rizst, kölest a koronás ár mellett, ha továbbra is fönt akarod tartani jó szomszédaiddal az üzleti összeköttetést.

Irigykedéssel hallod, hogy fővárosi ismerőseid sokkal kevesebb áldozatok árán tudják beszerezni napi tojásszükségleteiket és ha nem röstelled, hát megkéred őket, hogy vegyenek neked is, mert te falun élsz. A megértő pestiek megteszik ezt is. A szomszédságból a fővárosba került tojást fülön csipeted valamelyik kerületben és vissza cipeled a szomszédságodba.

Egy kis csirke kéne? Mért nem akarsz inkább egy kis papagály-peccsenyét? A piacon a planétákat huzogató vándor-emberektől hamarabb megkapod azt a rikoltozó madarat, mint a szomszédodtól a lábod alatt szaladgáló csirkét. Talán olcsóbban is. A planétás ember el-

adja, azt mondja, hogy majd vesz másikat, de a baromfi-nevelő szomszédod nem adja el, mert azt mondja:

— Mit tudom én, hogy mikor lesz vége ennek a háborúnak? A húst nem adhatjuk ki a szánkából.

És nem adja ki. Előtte szaladgálnak a paprikás csirkék, a rántott csirkék, a töltött csirkék, vigyáznod kell, hogy rájuk ne taposs, de te továbbra is rántott levest majszolsz és hallod keserves irigykedések közben, hogy a budapesti vendégeknek csak rendelniük kell és szó nélkül megkapják a maguk csirkeporcióját, pedig az ő lábuk előtt nem szaladgál semmi.

Aztán ha egy kis friss főzelékre, egy kis gyümölcsre áhitozol, mit csinálsz? Bemegy a fővárosba, elmegy a csarnokba és szó nélkül, maximális áron megvásárolhatod.

Próbáld ezt megtenni itt, a falun, ahol van konyhakert is, gyümölcsös kert is: majd megemlegeted a magyarok istenét, aki téged kihozott a fővárosból ide a faluba, hogy ne legyen másod ebben az életben, mint egészséges, falusi színed, ha már neked így is jó...

Farkas Antal.